

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacţia şi Administraţia

PLAÇA LIBERTĂŢII BRAŞOV. —

TELEFON 226.

Abonament anual 360 lei.

Preţul stremălute 800 lei.

Reclame, după tarif

Fondată la 1838 de George Bariţu

Apare de trei ori pe săptămână

Prin tine însuşi, cetăţene, şi pentru tine, la libertate, legalitate şi cinste.

Până când?!

Opt sute de mii de morţi plâng. Piâng şi varsă blestem peste ceice-şi bat joc azi de datoria lor împlinită. Blastemă şi piâng căci liniştea lor bine meritată e prefăcută în sbucium şi dureri de către cei ce-au prefăcut în codru de tâlhari şi de teroare nobila, marea şi frumoasa lor operă patriotică, pentru care şi au jertfit viaja.

Opt sute de mii de morţi — jertfă a războiului de întregire!!

Piâng şi ei şi plânge alături de ei neamul, care-şi vede atât de baijocurită ţara, pentru că el a dat şi dă dovezi de dragoste până la moarte.

Piânge, căci biciul dreptăţii loveşte fără îndurare inimile curate, iar putregaiul sufletesc e înălţat idol de închinare.

Piânge, căci atât i-a mai rămas!

Glăsul, care cere dreptate e înăbuşit cu patul puştii plătită tot de el pentru ca să apere ţara de duşmanii ei. În zadar ar şi căuta să-şi spună durerea şi să ceară dreptate, când cătuşul terorii îi inundă gura pentru ca urechile să nu mai audă decât ceea-ce nu cred: gura băloasă a apostolilor minciunii.

Foarfeca tiranului presei nu mai lasă pentru ochii cetăţea-

nului decât nuduri de femei goale în destrăbălarea plăji, căci chipul supt de năcazuri şi învelit în haine rupte şi zdrenţuite de muncă grea şi cinstită conturbă dulce-farniente-le fericiţilor cari nefericesc o ţară.

Muzica staţiunilor balneare este grohăit de porc al celor îngrăşaţi din sărăcia celor ce au nevoie — dar n-au nici timp nici putere — să-şi vadă de sănătate.

Piâng opt sute de mii de morţi şi după ei milioanele pentru a căror nefericită fericire au murit.

Pentru ce şi până când? Nefericiţii vieţii de astăzi au doară tot sângele şi ţăria celor ce-au murit pentru ei.

Dacă cei morţi au ştiut odată să-şi doboare duşmanul, — cei de azi...

Căci pentru binele şi fericirea aceleiaşi patrii vor porni şi ei...

Şi vor porni!
Căci dacă răbdarea Românu- lui este proverbială, ea nu este fără de sfârşit...

Şi sfârşitul răbdării îl apropie ceice-şi bat joc de această răbdare!!

sele Statului, avem una impusă de interese mărunte de partid, de unde au isvorât toate acele greutăţi ce ne stau azi în cale. Guvernul a făcut tot ce i-a stat în putinţă pentru a exclude România din concertul popoarelor civilizate. Vă amintesc că suntem singura ţară în care, zece ani după război, mai fiinţează starea de asediu şi cenzura, care provoacă dispreţul străinătăţii pentru noi. E destul să fi membru într'un partid, ca să fi închis. E destul ca să scri un articol de ziar, ca să fi închis. E destul să ceri un trai mai bun pentru ţărani, muncitori şi intelectuali şi eşti închis. De-aci vine acea primejdioasă desagreare sufletească ce ameninţă unitatea Statului român. Vă afirm că magistratura e în prada anarhiei iar armata lipsită de orice îngrijire, suferă jafuri de miliarde din avutul ei destinat apărării naţionale.

Capitalul, munca şi talentul străin ce s'au oferit să concluzeze cu noi la refacere şi consolidare, au fost respinse.

Ne aflăm astăzi într'o situaţie înăbuşitoare, cu forţele economice amorţite şi cu apărarea naţională, ce este scumpă noastră armată, suferind de mari lipsuri. Deaceia lumea din afară nu pune nici o bază pe noi, guvernul umilit şi ţara la fel, deşi pe nedrept.

Desigur, România a fost realizată cu jertfa sutelor de mii de oameni, dar şi cu sprijinul străinătăţii pe care azi nu-l mai avem, datorită guvernării liberale.

Se impune deci alungarea acestui guvern, cât mai neîntârziată. Păce şi linişte nu va fi în ţară până ce acest deziderat al naţiunii nu va fi îndeplinit. Deci: luptă fără cruţare, iaţă datoria noastră!!

Nu e numai glasul unui şef de partid aci, cât glasul unui şef de revendicări naţionale şi d. Iuliu Maniu, e pe drept cuvânt, cel care întrupează astăzi aspiraţiile integrale ale poporului român pentru mântuirea şi desăvârşirea destinului sale în mare primejdie.

IN TREACAT.

„Modesta unealtă”

În ajunul deschiderii Parlamentului vintilist, oficiosul partidului d-lui N. Iorga scria, între altele, următoarele:

„Convocarea Parlamentului în vedere... amânării tratativelor împrumutului este încă una din mistificările cu care ne-a obicinuit politicianismul care crede că totul îi este permis în această ţară de naivi... Se vede cât de colo că e vorba numai de un pretext al convocării Parlamentului. În realitate, este o punere la cale a unei solemnităţi menită să producă confuzie şi să acrediteze ideea că guvernul a făcut vre o ispravă în chestiunea împrumutului.

„Mai este, în afară de această abilă intenţie, şi un alt scop urmărit prin convocarea Parlamentului: Acela de a înlesni situaţia Regentului, pusă prin votul Camerei, în faţa voinţei exprimate a naţiunii de a acorda mai departe încrederea ei guvernului, pe care-l însărcinează cu continuarea tratativelor împrumutului...”

Cine e stăpân în ţara aceasta?

Din declaraţiile făcute de d-l Al. Vaida-Voevod în şedinţa de Joi a cenducerii P. N. Ţ.

D-nul Al. Vaida-Voevod, fost prim ministru al ţării, a făcut în şedinţa de Joi d. a. parlamentarilor şi foştilor candidaţi ai P. N. Ţ. la Bucureşti următoarele interesante declaraţiuni asupra situaţiei politice:

De când şi-a dat mâna d-nul Maniu cu d-l Mihalache, s-a făcut cel mai important act în România întregită: s-a unit pe veci sufletul românesc de pe ambele părţi ale munţilor.

După unire au venit decepţiile şi deziluziile, căci fraşii noştri din regatul vechiu nu erau încă liberi! Ei abia se deşteptau din robia în care-i ţinuseră liberalii!

În locul Seghedinului, la toate consiliile de război sunt temniţe pentru fii neamului românesc. Cu un cinism revoltător, acolo unde ar trebui să domnească înţelepciunea — domneşte bunul plăc!

Nu poţi uide un iepure: el e ocrolit de legea vânătoarei. Dar pe cetăţeni nu-i mai ocroteşte nimeni!

Fiecare cetăţean se întreabă „Cine e stăpân în ţara aceasta?” Căci un conducător trebuie să existe.

Suntem monarhici! Dacă masele n-ar fi monarhice, cine ar putea susţine ţara aceasta măcar un moment?!

Cine e stăpân în această ţară? În faţa abuzurilor ce se comit, fiecă cetăţean se întreabă: E

d-l Brătianu stăpân? E d-l Duca stăpân? E d-l Tătărescu stăpân? Este fiecare jandarm stăpân? Ori e Inalta regenţă stăpână?

Amorţirea în care se găseşte factorul constituţional va înceta!

Nu ni se poate da acest rol îngrat, ca fără să ne putem invoca la gesturi regale, să fim siliţi a acoperi noi, autoritatea regală!

Putem spune: Inaltă Regenţă: noi ne facem datoria către monarhie; fă-ţi şi d-ta datoria faţă de ţară!

Ducem o luptă sfântă în contra unor metode şi a unor ticăloşii nedemne de veacul nostru! Nu ne temem şi nu ne intimidăm de nici una din perfidiile adversarilor noştri! Vălu minciunii încorpore să dispară! În proporţia în care ne-au lovit şi au lucrat ca să ne distrugă, — am luat măsurile necesare ca lumea să nu confunde cu d-nii Vintilă Brătianu şi dr. Lupu ţara românească?

Vă trebui să se ştie în lumea largă că partidul naţional-ţărănesc e pavăza cea mai puternică în contra bolşevismului: el e stăvilărilor în contra metodelor revoluţionare.

Să se ştie că fiecare ban, pe care-l va primi acest guvern, va fi folosit spre subjugarea poporului. Să se ştie, — ca toţi acei ce iubesc naţiunea română să ne ajute!

Conflictul dintre Stat şi Naţiune.

Din declaraţiile d-lui IULIU MANIU făcute în şedinţa de Joi a parlamentarilor P. N. Ţ.

Adunarea Naţională dela Alba-Iulia a declarat că Parlamentul ticluit cu ajutorul jandarmăriei şi al unor elemente din magistratura dlui Stelian Popescu, n'au nici un drept să conducă acest neam. Adunarea dela Alba-Iulia a mai declarat guvernul duşman al poporului şi fără drepturi de-a încărca poporul cu noi sarcini. Contrariu spiritului naţional exprimat atât de grandios, guvernul usurpator al d-lui Vintilă Brătianu intenţionează să pună noi sarcini pe ţară, ceea-ce constituie o inconştiinţă mai mult ce s'adaugă la guvernarea nevrednică liberală.

Imprumutul, dintr'o mare nevoie naţională, a fost transformat într'o oarecare afacere liberală dăunătoare ţării.

În momentul de faţă situaţia politică şi economică este mai primejdioasă ca oricând. Între forma rigidă a Statului şi esenţa lui, Naţiunea, s'a deschis un abis, un abis care poate fi mormântul naţiei. Iată tragedia sfârşită de-o guvernare fără nici o legătură cu ţara! Noi contestăm acestui guvern orice autoritate morală de-a încheia vre o operaţie în numele naţiunii.

Nu mai e nevoie să amintesc că acest guvern şi acest partid, au furat puterea din mâinile regelui muribund.

Nu mai e nevoie să amintesc că defunctul Ion Brătianu s'a temut de alegeri prezidate fie chiar de-un guvern neutru favorabil

lui, şi atunci a săvârşit ceea lovitură de Stat, de unde a isvorât guvernul Brătianu prelungit, împotriva ţării, până astăzi. Ţara are astăzi două parlamente.

Judecaţi unde e dreptatea şi forţa morală:

Deoparte un parlament al Statului şi al jandarmilor şi de cealaltă parte adevăratul parlament al naţiunii. Acolo, un eflin egotism personal şi de partid, la noi expresia liberă a naţiunii, voi cari a-ţi făcut toate sacrificiile pentru o Românie ce trebuie să fie alfel decât cea creată şi menţinută de liberali.

Dar din acest conflict nu se poate să nu iasă învingătoare Naţiunea, care va prefăce ţara după voinţa ei. Sângele şi lacrimile ce se cer pentru ajungerea acestei nobile ţinte, vor fi date, când se vor cere.

Dar nu e numai o criză internă! Interdependenţa între naţiuni, face ca această criză să influenţeze politica noastră externă. Aşa cum nici un individ nu poate trăi decât într'o societate organizată, îndeplinind condiţiunile cerute de societate, tot astfel o naţiune nu poate exista decât în marea Societate a Naţiunilor, dacă acea naţiune impune respectul şi încrederea necesară. Ori guvernul român n'a făcut nimic pentru a reface prestigiul sdruncinat al ţării, timp de zece ani.

În locul unei politici faţă de minorităţi inspirată de intere-

Negocierile de împrumut şi politica noastră externă

Din expozeul făcut de d-l GR. GAFENCU în şedinţa de Joi a conducerii P. N. Ţ.

1. Un ziarist englez, prieten intim cu Lloyd George şi bun cunoscător al problemelor Europei centrale şi orientale, mi-a spus astă iarnă la Londra: „De ce, dela războiu încoace, România face în mod exclusiv politică franceză?”

Am răspuns, cum era firesc să răspund: „Fiind-că, dela războiu încoace, Franţa, singura printre marile puteri, face politică ramânească.”

Şi, interlocutorul meu a trebuit să recunoască dreptatea răspunsului meu.

În adevăr, politica românească de siguranţă, adică de întărire a păcii, sprijinită pe tratatele dela Paris, Versailles, Trianon şi St. Germain şi îngrădită de noule hotare, se confundă cu politica de siguranţă pe care Franţa o urmăreşte pe Continent. Aceeaşi grije pentru respectarea tratatelor. Aceeaşi hotărâre de a apăra statu quo teritorial. Aceeaşi tendinţă de a înmuşi garanţiile de ordin internaţional pentru apărarea păcii. Într'un cuvânt, aceeaşi concepţie despre ce e şi trebuie să fie pacea.

Într'o vreme de frământări şi de prefaceri, când noţiunile politice se schimbă dela popor la popor şi dela un an la altul, pacea românească se confundă cu pacea franceză. De aci sistemul nostru de alianţe, care e şi trebuie să rămână axa politicei noastre externe: Mica Antantă şi cele trei tratate de alianţă care leagă Parisul de

cele trei capitale ale Micii Antante. Ori cine, la noi, ar părăsi sau s'ar îndepărta numai de această axă a politicii noastre externe ar face o politică de aventură.

2. Aceasta nu înseamnă însă că trebuie să avem legături directe și intime numai cu Franța. Prietenii noastre nu sunt, exclusive. Alianțele noastre nu cer izolarea. Dimpotrivă. E o tendință firească în Europa de după războiu, ca legăturile între popoare să fie cât mai mult generalizate, — „internaționalizate” — astfel ca alianțele chiar cele mai precise să nu aibă, fie chiar indirect, un caracter agresiv, ci să pară garanții de pace, care se adaugă la pactul general de garanție al păcii, al Societății Națiunilor.

E o altă tendință, și mai firească. În Europa muncitoare și producătoare de după războiu, hotarele politice nu trebuie și nu pot să stânjenească dezvoltarea unei vieți economice internaționale unitare. Țara care nu se grăbește să restabilească legături de încredere și de prietenie cu toate celelalte țări, rămâne în afară de această viață economică internațională. Mai mult. Izolarea ei pare o piedecă în calea liberei dezvoltări a gospodăriei generale, o comprimare a consumației, o îngrijire a producției, o stânjenire a comerțului, într'un cuvânt o micșorare a bogăției generale, — și oricare ar fi alianțele politice ale unei asemenea țări, ea e întotdeauna expusă la sancțiuni grele, de ordin politic și economic.

E deci o datorie a politicii noastre externe, să desăvârșescă sistemul nostru de alianțe, prin legături politice și economice cât mai strânse, cu toate țările și în special cu toate marile puteri. Datorie cu atât mai imperioasă, cu cât situația noastră e mai expusă, cu cât acțiunea adversarilor noștri e mai intensă, cu cât neîncercarea și nemulțumirile pe care le putem provoca, prin izolare, în ori și care centru din Apus, se pot restrânge în mod dureros, asupra siguranței noastre și a politicii noastre externe.

Ungaria a știut în anii din urmă să-și întărească poziția ei internațională în mod umitor, înmulțind legăturile directe și intime cu toate focarele de autoritate și de putere internaționale. Legături cât mai strânse cu Roma, atât cu pălatul Chiği cât și cu Vaticanul, legături cu Geneva (împrumut de stabilizare prin Liga Națiunilor) cu Londra (colaborare intensă cu capitalul englez) cu Berlinul (identitate de interese politice și economice). În anul din urmă, Ungaria câștigă teren și la Paris. Alitudinea oficialității franceze și mai ales a presei de dreapta, din ce în ce mai favorabile Ungariei, sunt edificatoare în această privință.

3. Avem interesul și putința să creștem în toate aceste centre legături cel puțin tot atât de bune ca Ungaria.

I. În primul rând trebuie să întărim prietenia noastră cu Anglia. În această privință nu servește la nimic să invocăm neconținut „solidaritatea între aliați”. Nu e fără care să fi eșit mai repede și mai definitiv din psihoza războiului decât Marea Britanie. Și de aceea, nu amintirile glorioase ale războiului, ci posibilitățile de colaborare pașnică, în vederea unor scopuri precise și practice, ne pot apropia de englezi.

O asemenea apropiere poate fi directă, printr'o cât mai largă colaborare cu capitalul englez și prin comenzi adresate industriei engleze, doritoare să găsească cât mai numeroase de bușuri în România.

Ea poate fi și indirectă. Încrederea Marelui Britanii poate

fi câștigată și deci și creditul țării noastre poate fi consolidat la Londra, dacă ne arătăm înțelegători față de politica de unire continentală a Angliei, conștințită la Locarno și a cărei focar de viață e Geneva.

Nu ne importă motivele de ordin inter-continental, pentru cari Marea Britanie are nevoie de o Europă unită, în care fiecare Stat are un rol pașnic și constructiv de îndeplinit. Ceea ce trebuie să știm, e că Anglia se silește să întărească această comunitate europeană prin mărirea rolului politic și economic al Genevei. Cine câștigă Geneva, se leagă de Anglia.

II. Trebuie să întărim de asemenea relații din cele mai strânse cu Roma și cu Berlinul.

D-l Titulescu, într'o expunere sugestivă, a arătat odată că în Europa de după războiu sunt State „statice”, care au atins un maximum de dezvoltare, politic și teritorial și a căror politică e firesc conservatoare și State „dinamice” cari pe drept sau pe nedrept, își simt puterile comprimate și împing politica europeană pe calea frământărilor și a prefacerilor.

Dacă pentru o țară cu ideal „static” cum e țara noastră, o necesitate imperioasă impune alianțe cu toate puterile statice din Europa, cum sunt în primul rând Franța și Anglia, pentru a apăra poziții câștigate în comun, un interes însemnat cere de asemenea legături de prietenie cu acele State „dinamice”, al căror dinamism nu amenință până azi pozițiile noastre și poate fi împiedecat de a le amenința și în viitor. E cazul Italiei și al Germaniei. (Italia la Geneva! Germania înainte de războiu, cunoscând ce reprezenta pentru ea țara noastră, ne sprijinea în dese rânduri împotriva ungarilor).

4) Politică noastră externă și a împlinit prima parte a datoriei sale. Ne-a asigurat sistemul de alianțe și de garanții absolut necesare pentru siguranța noastră.

Nu a putut însă stabili legături destul de puternice cu centrele europene care nu fac parte din sistemul nostru de alianțe.

De vină a fost politica noastră economică. Nesocotind legile economice generale și marile interese solide ale epocii noastre capitaliste, împiedecând intrarea și libera circulație a capitalului în țară, amânând din an în an regularea litigiilor rămase pendinte în streinătate și lăsând astfel creditul nostru neconsolidat peste hotare, cărmuirii noștri au izolat România de viața economică internațională, au jignit bunăvoința pe care ne-au arătat-o cercurile financiare britanice și americane și au împiedecat orice înțelegere cu Germania, lăsând să treacă un timp prețios, care a întârziat pozițiile germane și a slăbit pozițiile noastre.

Lipsa de credit pe marile piețe internaționale nu poate avea decât o rea înrăurire asupra politicii noastre de siguranță. Căci după o concepție care e azi generalizată în Europa, o țară nu e în deplină siguranță decât când ajunge să fie un factor economic internațional. Când prin muncă și prin organizare, prin producție și prin schimb e folositoare comunității. Când se poate avea încredere în ea.

5) Hotărârea luată de guvern, după atâtea încercări zadarnice și ruinătoare de revalorizare, de a trece în sfârșit la stabilizarea legală a leului, era un prilej bine venit de a stabili legături de prietenie și de încredere cu toate piețele mari din străinătate, de a însăși creditul nostru extern, de a reintra în viața economică internațională, — de a completa

deci politica noastră de siguranță.

Stabilizarea legală, adică revenirea la o monedă de o valoare fixă, internațională, sprijinită pe aur și ferită de speculațiunii, cerea conform uzanței și a necesităților, asentimentul și garanția tuturor băncilor de emisie. Iar dobândirea acestui asentiment necesita regularea tuturor chestiunilor litigioase pe piețele streine.

Era nevoie deci, ca aceste operațiuni să reușească în condițiile cele mai avantajoase, de un plan de ansamblu bine studiat.

Acest plan a lipsit. Negocierile duse în streinătate nu numai că au stârnit pretenții neașteptate și costisitoare, dar prin felul cum au fost concepute și executate, au nimicit folosul principal care se aștepta dela ele: consolidarea relațiilor economice și politice cu toate marile puteri.

Condițiile financiare și economice la care s'a ajuns în urma acestor negocieri nu intră în cadrul acestui referat.

Ne vom mărgini să arătăm, pe scurt, rezultatele politice la care s'a ajuns.

Negocierile au fost începute prin nesocotirea dorinței exprimate a Băncii Angliei și a cercurilor financiare britanice, de a cere avizul Societății Națiunilor.

Motivul principal pentru care Anglia recomandă) cu insistență avizul Genevei, e că dorește ca operațiunile de refacere financiară să fie susținute pe cât posibil influențelor politice și să se desvolte în cadrul unor norme, — aceleași pentru fiecare Stat, — strict financiare și economice. Stabilizarea monetară prin Geneva trebuie să introducă fiecare țară în comunitatea economică europeană.

Un alt motiv pentru care cercurile britanice cer mijlocirea Genevei e de ordin practic. Un împrumut extern, zic englezii, nu e o operație diplomatică sau de bancă, mai mult sau mai puțin reușită. E o chestiune de plasament. Un împrumut reușit e acela care se acoperă a doua zi după emisie. Persoana importantă într'o asemenea operație nu e bancherul care iscălește, ci rentierul care cumpără. Acest rentier, fie că se prezintă izolat, fie că e reprezentat prin mandatar (Investment Trust) are nevoie de lămuriri ușor de dat, de garanții ușor de exprimat. Cuvântul cu trecere, în anii din urmă e: Geneva.

Sfatul de a trece pe la Societatea Națiunilor nu se impune deci ca un principiu arbitrar, de sus în jos, ci ca o cerință de jos în sus, și care pare hotărâtoare tuturor specialiștilor.

Nu am trecut prin Geneva. Era dreptul nostru. Am ținut însă să nesocotim nu numai sfatul britanic, dar și cele mai neștiute convingeri britanice, cuprinse în acest sfat, dând negocierilor noastre un pronunțat caracter politic.

7. În adevăr, negocierile de stabilizare și de împrumut, au un caracter de politică internă și de politică externă.

De politică internă, fiindcă un partid politic, care de zece ani împiedică intrarea capitalului în România și urmărește pe toate căile revalorizarea leului, se hotărăște, constrâns de insuccese economice răsunătoare și de dorința de a se menține cu orice chip la putere, să ceară în străinătate un împrumut de stabilizare, — împotriva convingerilor și a doctrinei sale și în ciuda acțiunii sale de zece ani.

De politică externă, fiindcă tratativele au fost puse, dela în-

) D-l Norman Montagu mi-a spus în Februarie, la Londra: Prin Geneva vă veți refăce în modul cel mai economic, cel mai ușor, cel mai onorabil și cel mai internațional, în bunul sens al cuvântului.

ceput, sub oblăduirea unei puteri aliate și prietene, pierzând astfel caracterul de deplină și strictă neutralitate, care singur inspiră încredere și interes tuturor cercurilor financiare.

8. Să ne oprim la acest caracter de împrumut de „ajutor, de protecție și de alianță”. Și fără a intra în amănunte, care până azi nu sunt încă apreciate, să amintim următoarele fapte cunoscute azi în lumea întreagă. I. D-l Poincaré, prim-ministru și ministru de finanțe al Franței peronalitatea politică — și numai politică — oferă României sprijinul Franței pentru contractarea împrumutului de stabilizare și sprijină apoi, cu hotărâre și energie, această operație atât în cercurile financiare cât și în Parlament.

II. D-l Moreau, guvernatorul Băncii Franței, negociază, el cel dintâi, la Londra, la Roma și la Berlin, participarea băncilor de emisiune din aceste orașe la stabilizarea română. Numai după câteva săptămâni dela această înaltă intervenție streină, apar pe piețele din Londra și din Berlin, negociatorii români.

III. În vederea încheierii negocierilor, care trebuie să statornicească la București un observator francez, delegat al Băncii Franței, d-l Rist, vice-guvernator al acestei înalte Instituții, examinează în Capitala țării, situația noastră financiară și economică în toate amănuntele.

Din aceste fapte reiese sprijinul politic pe care ni-l dă Franța în negocierile noastre financiare. Reiese că între noi și cercurile financiare străine a intervenit ca un mijlocitor puternic și protector Franța, gata să trimeată pentru noi negocierii francezi la Londra și la Berlin, observatori francezi la București. Reiese în sfârșit că am pierdut din mâini conducerea desăvârșită și exclusivă a operațiilor financiare cu streinătatea.

9. Acțiunea de protecție a Franței, ori cât de grele ar fi anumite condițiuni ale cercurilor financiare franceze, — e incontestabil desinteresată și generoasă.

Nu e mai puțin adevărat că făcând apel la ea și așezându-ne sub a ei oblăduire, am îngreuiat cu mult negocierile financiare cu restul lumii. Căci pe de o parte, influențele politice sunt totdeauna suspecte lumii financiare și economice internaționale, care dorește ca relațiile economice între State să se desvolte în plină libertate — libera circulație a capitalului și libera concurență industrială — pe de altă parte, politica urmărită de o mare putere ca Franța, stârnește firesc temeri, invidii și nemulțumiri, care se adaugă ca o sarcină în plus la pasivul nostru pe piețele internaționale.

Știri precise dovedesc că negocierile noastre sub oblăduire politică, au fost urmărite cu neîncredere și cu nemulțumire la Londra, la Berlin și în Statele-Unite. Tratativele prin intermediari străini și perspectiva unui observator francez la București, nu numai că au ridicat pretențiile engleze și mai ales cele germane, dar au provocat chiar o acțiune directă, mai mult sau mai puțin ascunsă, de zădărnire a întregii operațiuni.

Sunt fapte greu de destăinuit. Tot ce se poate spune e că Banca Angliei urmărește negocierile noastre cu cât se poate mai puțină bunăvoință, că Reichsbank dela Berlin nu crede în reușita lor, că băncile particulare engleze și germane lucrează pe față împotriva împrumutului. În asemenea condițiuni, e sigur de pe acum că împrumutul de stabilizare și de refacere, așa cum a fost conceput, nu va putea fi împlinit.

Iar dacă totuși va reuși în parte, trunchiat și atrofiat, atunci ne expune, din pricina caracterului său politic, — nici un financiar cu autoritate printre străini nu ne-a ascuns această primejdie — unei lipse totale de interes și de credit în Statele Unite, în Anglia și în Germania.

Astfel refacerea României, care ani de zile a fost zădărnicită din pricina politicii noastre interne poate fi îngreuiată pentru mulți ani de acum înainte din cauze de politică externă.

10. Negocierile pentru împrumutul de stabilizare n-au reușit deci să strângă legăturile noastre de prietenie cu acele mari puteri cari nu sunt cuprinse în sistemul nostru de alianțe. Dimpotrivă. Decepții noi și noi nemulțumiri au răcit și mai mult relațiile noastre cu acele puteri.

Ceea ce era un minunat prilej ca să consolidăm și economicește și politicește situația noastră în Europa, ne-a slujit numai ca să ridicăm noi obstacole între România și marile puteri apusene.

Singurul rezultat pozitiv pe care l-am alins până acum prin negocieri, care se pierd în complicații nesfârșite, e că izolarea noastră economică și financiară s-a accentuat și că împotriva creditului nostru extern, slăbit prin zece ani de sărăcie internă, s-a îndreptat acțiunea unor puternice organizații financiare internaționale.

Aceste rezultate nu pot decât să influențeze în rău politica noastră de siguranță.

Am rămas, ce e drept, cu sistemul nostru de alianțe. Am întârziat legăturile noastre în mod mai mult, aparentă. Căci am mărît, în mod îngrijitor, terenul de fricțiune între noi și marea noastră aliată, unde comandăm pelângă multe altele și întregul nostru armament, fără ca umbra unei nări și sincere prietenii să se întindă între noi și celelalte puteri. În schimb, am „întărit” față de noi, indiferența engleză și suspiciunile germane.

E un eșec financiar, care se restrânge dureros asupra politicii noastre externe.

Dela Prefectura Poliției

Buletin informativ

Proprietari de mașini și șoferi amendați la lega circulației: Schmidts Heinrich șofer al automobilului Nr. 549 Bv. cu 2000 Lei, șoferul automobilului No. 288 Pl. cu lei 4000, Șoferul automobilului No. 804 Bv. cu Lei 3000, șoferul automobilului No. 475 Bv. cu lei 1000, șoferul automobilului No. 2086 B cu Lei 2000, șoferul automobilului No. 474 Bv. cu Lei 1000, Nechvile Rudolf șofer al aut. No. 214 Bv. cu Lei 2000, șoferul automobilului No. 1116 Pl. cu Lei 3000, șoferul automobilului No. 7947 B. cu Lei 4000.

Incercare de furt. În noaptea de 25—26 Iulie 1928 a fost prins individul Maier Ioan înflagrant delict de furt la Magazinul „Amphora, din Brașov str. Tg. Cailor, de către păzitorul de noapte Bibo Iosif din serviciul „Fiducitației” și serg. Pop Teodor. Cu actele dresate de comisarul Simionescu, a fost înaintat Parchetului Trib. Brașov. Numitul Maier Ioan este din comuna Telech, jud. Mureș și îndeplinea funcția de picher al ocolului Perșani, jud. Făgăraș.

Cele două insignii ale P. N. T., au sosit la administrația ziarului nostru pentru a fi distribuite celor cari au achitat taxele de 10 și 20 lei.

Poșta română și ziarul „Dreptatea“

Nici M. S. Regina Maria nu primește ziarul.

Indată după apariția „Dreptății“ am putut constata că poșta și organele administrative ne fac nu numai dificultăți, dar distrug pachetele cu ziare, și aruncă ziarele destinate abonaților noștri.

Am atras de nenumărate ori atenția d-lui director general al P. T., am făcut dovadă că organele administrative distrug ziarele noastre și cu toate acestea nu s'a luat nici o măsură de îndreptare.

Făcând cercetări am putut constata că organele administrative făceau acest lucru din ordin, adică din ordinul guvernului.

Indrăzneala a mers atât de departe încât până și exemplarul din „Dreptatea“ pentru M. S. Regina Maria are aceeași soartă ca și alte mii de exemplare din „Dreptatea“ trimise abonaților noștri.

Dovada oficială constă în următoarea telegramă trimisă dela Castelul Peleş din Sinaia.

Ziarului „Dreptatea“

București.

Expres III No. 71.

Castelul Peleş

105 st. 67 27.7

ora 14.40

ora m. 15.15

„Ziarul d-v. pentru M. S. Regina sosind prea târziu la Sinaia cu poșta, din ordin avem onoarea a vă ruga să binevoiți a lua măsuri telegrafice ca depozitarul din Sinaia să ne elibereze în fie-care dimineață numărul destinat M. S. Reginei, iar redacția să nu mai trimeată numărul din abonament, aceasta până la alte dispozițiuni.

Of. Castel „Peleş“.

Este foarte clar. Vai de țara în care miniștrii confundă serviciile publice ca pe niște anexe ale lor!

Dela C. F. R.

Călătoria Miercurea Ciucului - Tușnad-Băi.

Direcțiunea generală c. f. r. acordă reduceri de 50 la sută pe cfr. vizitatorilor ce călătoresc dela stația Miercurea Ciucului la Tușnad-Băi și înapoi.

Cu biletul cumpărat la ducere călătorul poate să se înapoieze chiar în aceeași zi vizându-l la casa de bilete.

Călătoria martorilor.

Autorizațiunile de călătorie gratuite emise de ministerul de război în baza cărora călătoresc martorii, informatorii, condamnații, inculpații, arestații, sau ceruți de consiliile de război, precum și însoțitorii lor, sau escortețele lor, nu vor mai fi valabile dela 1 August a. c.

Dela această dată transportul lor se va face pe baza de bilete de carton obicinuite, cu trenurile de persoane sau accelerate.

Aceste bilete se vor elibera de casieri, la prezentarea unor autorizațiuni, eliberând fără a pretinde vre-o plată, atâtea bilete de carton, câte persoane sunt și pentru trenul și clasa ce sunt indicate în autorizațiune, însemnând la locul indicat numărul biletelor și pentru ce clasă s'au emis.

În autorizațiuni se va arăta clasele cu care vor călători cei chemați potrivit carnetelor de identitate tip c. f. r. cu fotografie, iar ceilalți numai în clasa III, având însă facultatea de a-și plăti diferența pentru o clasă superioară.

Pentru cei cari beneficiază de reduceri în baza carnetelor de identitate tip c. f. r. se vor elibera bilete cu reducerea de 50 la sută sau 75 la sută după caz.

Inaugurarea Expresului „Carpații“

Eri 27 Iulie la ora 20 și 22 minute a intrat în stația noastră primul tren „Carpații“ Expres. Pe peronul gării se aflau reprezentanții autorităților, personalul C. F. R., muzica Batalionului Vânători de Munte, corul ucenicilor depoului Brașov și numeros public.

Din tren au descins d-l Ministeru al comunicațiilor Dimitriu, directorul general al căilor ferate Teodorescu și o parte din participanții, cari au luat parte la această cursă de inaugurare. La descindere s'au oferit de către domnișoare buchețe de flori domnului ministru și celorlalți participanți.

Au vorbit: studentul Alex. Jebeleanu, în numele studenților din „Țara Bârsei“ și d-l dr. Ziske locșilor de primar, în numele Municipiului Brașov. D-l ministru le-a mulțumit, promițând, că până la anul viitor va face toate eforturile ca toate trenurile să circule mai rapid și mai regulat ca până în prezent, atât pentru a veni în ajutorul economiei țării cât și pentru ca călătoria să fie o plăcere nu un chin, cum este în prezent.

De-asemeni a mulțumit și participanților.

Din partea acestora a vorbit d-l președinte al Camerilor Agricole, rugând pe d-l ministru ca și trenurile de marfă, să circule mai rapid pentru ca bogățiile țării să poată fi transportate mai iute dela un capăt la altul al țării.

D-l Georgescu dela „Neamul Românesc“ a mulțumit în numele presei.

La ora 20 și 37 minute, în cântecile muzice, al corului și în uralele mulțimei, trenul a pornit înapoi spre București.

Cas.

Dela Asigurarea de înmormântare G. și A. Száva, Brașov.

Declarație.

Ca răspuns la anunțul nerațional al dlui Bibó Iosif din Brașov, apărut în „Gazeta Transilvaniei“ din 22 crt. ne simțim obligați a informa odată pentru întotdeauna, on. public, cu următoarele:

Dl Bibó ne-a vizitat la ziua de 1 Septembrie 1926 și a asigurat pe tațul lui din satul Pache (jud. Treiscaune) până la o concurență de o înmormântare în clasa I. Bătrânul a încetat din viață la ziua de 8 Mai 1927. Așa că durata asigurării era 8 luni, în care timp dl Bibó a plătit la noi în total Lei 960.

În ziua decedării s'a prezentat în biroul nostru dl Bibó și a înștiințat decesul. Institutul nostru pe baza punctului 6 din condițiunile de asigurare a dat o înmormântare în natură și nu cum a crezut dl Bibó că va ridica la noi bani în numerar cca Lei 12,000 din care sumă va întrebuița cca Lei 3-4000 pentru înmormântare (într'un sat așa mic nici nu sunt obișnuite înmormântări mai mari) și restul la repararea acoperișului dela casa lui.

Noi nu am fost de acord cu planurile a dlui Bibó și am trimis cu automobilul nostru, conform obligațiunilor noastre o completă înmormântare de clasa I. Afară de dricul, care în loc să fie cu geam a fost fără. Dar dricul cel cu geam nici n'ar fi putut să între în ulița cea îngustă din Pache unde a decedat dl Bibó senior.

În fine cu felul înmormântărei au fost mulțumiți atât familia cât și satul întreg. Numai un singur om nu. Cine și de ce, știm deja.

Aceasta este realitatea! Institutul nostru dela data în-

ființării a dovedit în 200 cazuri că a împlinit obligațiunile sale, spre mulțumirea întreagă a familiei decedaților.

Dl Bibó după un timp de 15 luni s'a resgândit și spre răsvărtirea persoanelor nechemate a făcut anunțul defăimător de mai sus, care n'avea alt scop decât nimicirea creditului nostru și pentru aceasta am făcut demersul judiciar necesar contra d-lui susnumit.

Cu toată stima:

Prima Societate din România pentru Asigurarea de înmormântare G. Száva și A. Száva Brașov.

Examenе cu RAZE X (Röntgen) și examenе BACTERIOLOGICE poate executa or cărei persoane și în schimbul unor taxe mici, laboratorile spitalului militar Brașov — dotate cu aparate noi. 583 6-0

România. Prefectura Județul Brașov, Serviciul Administrativ.

No. 7091/1928.

Publicațiune

În conformitate cu ordinul Ministerului de Interne No. 8141 P. din 7 Iulie a. c. publicăm concurs pentru completarea postului de notar în comuna Bărcan, plașa Buzăul-Ardelean.

Reflecții la acest post sunt invitați de a-și înainta cererile însoțite conform Art. 369 din legea pentru unificarea administrativă și art. 7 din regulamentul pentru Statutul funcționarilor publici, cel mai târziu până la 31 August la Prefectura județului.

p. Prefect, ss. L. Servatius.
Secr. Gen. Jud. Șef. Serv. Adm. ss. P. Bărbat.

Primăria Municipiului Brașov.

No. 17932/1928.

Publicațiune

Se publică spre cunoștință generală că în ziua de 28 August 1928 ora 10 dimineața se va vinde la oficiul silvic orașănesc prin licitație publică cu oferte scrise, sigilate pe lângă observarea dispozițiunilor legii pentru contabilitatea publică (art. 72-83) casă și curte (cantonul silvic) Municipiului Brașov din Moeciul de sus No. top. 6932.

Prețul de strigare este 150.000 Lei, ca garanție se cere 15.000 Lei în numerar sau în hârtii de valoare ale Statului.

De condițiuni speciale amatorii pot lua cunoștință zilnic la oficiul silvic al Municipiului Brașov între orele 8-13.

Brașov, la 20 Iulie 1928.

Primar: Secretar general:
Dr. Moga. Indescifrabil.
659 1-1

Tuburi pentru fântâni

Tuburi pentru Poduri și canalizări, troci pentru porci și pentru adăpat vitele, figlă de coperit, stâlpi, trepte gata de montat, plăci pentru pavagi, materiale necesare la reparațiunile fântânilor, vechi etc., precum și ciment Portland de Brașov

furnizează
NICOLAE BARSAN
Prima întreprindere Românească pentru Industria cimentului.
Sânpetru (Brașov).
649 1-2

De vânzare eventual de inchiriat casele din Str. Pricop No. 2, constând din 3 camere, bucătărie, pivniță șop, curte mare, poziție frumoasă. Se poate ocupa imediat. Amatorii să se adreseze în Str. Pe Tocile No. 64 la dna Spuderca. 633 2-2

De vânzare „Fiat“ în bună stare de funcțiune. Preț convenabil. Informațiuni: Restaurant „Maiora Mura“. 634 3-5

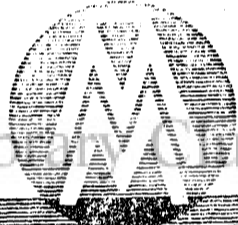
De vânzare d'ferite măști pentru cernăție în stare bună, cu prețuri convenabile precum și un motor Marka Roth 6 hp. Informațiuni la Vulcan No. 231 jud. Brașov. 642 2-2

Parcele pentru clădit casă lângă gara Bartolomeu. Informațiuni la P. Stoica Str. Bisericii Române 19. 606 4-10

Zugravul român

VASILE PITIȘ
Str. Cacova de sus No. 30

eseculă în mod perfect și pe lângă prețuri convenabile lucrări de zugrăvit odăi după cele mai moderne modele.

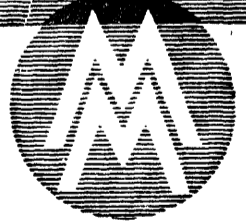
VENIȚI LA TÂRGUL DE MOSTRE de toamnă, din LIPSCA 26 August — 1 Septembrie 1928

cea mai bună ocazie din lume pentru cumpărări.

Informațiuni se obțin la:

Oficiul Târgului din Lipsca (Leipzig) și la Uniunea Gremiilor comerciale germane din Transilvania, BRAȘOV, Strada Furouliții de jos No. 1, ca reprezentanță onorifică pentru Transilvania a Expoziției de mostre din Lipsca.

637 1-2

„SĂCELELE“

Societate anonimă pentru exploatare de păduri și comerțul de lemne Satulung (Brașov).

CONVOCARE

Dnii acționari ai societății anonime „Săcelele“ sunt convocați în adunare generală extraordinară pentru ziua de 12 August 1928, ora 15, în birourile fabricii de cherestea din Timișul de sus (Brașov), fiind la ordinea zilei:

1. Ratificarea vânzării de imobile.
2. Lichidarea societății.
3. Numirea lichidatorilor.

Pentru a lua parte la adunare, acționarii vor depune acțiunile lor cu 5 zile înainte, la casa societății.

Dacă la data de mai sus nu se va întruni numărul și capitalul prescris de Statute, adunarea generală se amână de drept fără altă convocare, la data de 19 August 1928 ora 15 cu aceeași ordine de zi și în același local.

Consiliul de administrație

Sedințele dela București ale conducerii P. N.-Ț.

Sedințele parlamentare și foștilor candidați de deputați și senatori ai P. N.-Ț. ținute Joi și Vineri 26 și 27 Iulie în sala palatului Sindicatului ziaristilor au decurs conform programului publicat. Din 574 membrii de drept, chemați să participe la ședințe, au luat parte 524, restul scuzându-și absența pe motive de sănătate și din cauze familiare.

Înainte de ședința de Joi d. a. d-l Iuliu Maniu a fost primit în o audiență de o oră de cei trei Regenți. Ce s'a petrecut în această audiență nu s'a dat publicității.

La orele 3^{1/2} ședința a fost deschisă de d-l Iuliu Maniu, căruia s'a făcut o grandioasă manifestațiune de dragoste și simpatie. După bineventura delegaților — căci numai aceștia au putut lua parte la ședințe — s'a procedat la constituirea biroului. A fost proclamat președinte al ședințelor d-l Alexandru Vădă-Voevod. S'au mai ales după provincii 4 vicepreședinți, 12 secretari și chestori.

După constituire a luat cuvântul d-l Al. Vaida, din al cărui discurs impresionant publicăm unele declarații pe pag. 1.

A urmat apoi expozeul d-lui Iuliu Maniu insistând asupra conflictului izbucnit între Națiune și Stat care a căpătat un caracter înăspriș și definitiv la marea adunare dela Alba-Iulia fiind declarații actualii detentori ai destinelor țării, — guvernul liberal — dușmani ai patriei. Pe pagina primă publicăm declarațiile făcute de d-l Maniu privitor la situația acestui conflict.

Terminând d-l Maniu în aprobările generale ale asistenței, s'au prezentat câteva rapoarte. D-l dep. *Compuța Ionițescu* a vorbit despre starea de asediu și cenzura, d-l prof. *Manu* a prezentat un raport statistic despre starea economică a țării înainte și după războiu, d-l dep. *D. R. Ionițescu* a vorbit despre stabilizare și efectul ei asupra salariilor funcționarilor și muncitorilor de orice categorie iar d-l *Gr. Gafencu*, directorul ziarului „Argus” a vorbit despre „Negocierile de împrumut și politica noastră externă”. Expunerile interesante ale d-lui Gafencu le publicăm la alt loc al ziarului.

La ora 7^{1/2} seara ședința a luat sfârșit.

Eri, Vineri, s'au continuat ședințele înainte și după amiază luând cuvântul numeroși oratori, între cari d-nii general Alevra, V. Madgearu, Mihai Popovici și I. Mihalache. De încheiere s'a votat o moțiune, care se va notifica tuturor organizațiilor P. N.-Ț. din țară.

A produs o adevărată revoltă măsura luată de ministrul Duca, prin care s'a suprimat publicarea de către ziare a amănuntelor despre decursul și hotărârile ședințelor. Față de această violență a libertății de gândire și a scrierii conducerii P. N.-Ț. a luat măsurile impuse de împrejurări.

Presa streină despre împrumutul vintilist.

Totul e convenție prealabilă. — Nu e fixat nici suma definitivă a împrumutului, nici dobânzile lui și nici cursul stabilizării — scrie ziarul „Prager Presse”.

Ocupându-se într'un prim articol de „Împrumutul românesc”, oficiosul ministrului de externe cehoslovac „Prager Presse” scrie între altele următoarele:

Zece luni consecutive au durat tratativele guvernului român — cu succes mereu oscilator — până când au putut ajunge la un rezultat provizoriu. Se părea chiar că se va adevăra gluma de stradă, după care bancherii streini s-ar fi convins că în alt loc ar fi petrecut mai bine timpul căldurilor de vară, decât în fierbințele capitalei românești. Faptul acesta ar fi grăbit tratativele de împrumut. Această glumă de cafeena însă își avea motivarea ei: ceva a trebuit să intervină, pentruca tratativele să fie încheiate, căci și jeratecul politic în această chestie devenise aproape insuportabil.

Se observase încă de mai înainte că împrumutul și stabilizarea în România nu erau o chestiune pur economică-financiară, ci că aveau un adânc substrat politic. E probabil că financiarii din Apus tocmai din motivul acesta au tratat și și-au manifestat rezerva atâta timp. Doctrina oficială liberală stase până de curând pe punctul de vedere al ajutorării din propriile-i mijloace și al refacerii valutei prin readucerea Leului la valoarea lui aur. În scopul acesta a fost încheiată în anul 1926 o

convenție cu Banca Națională. *Doctrina opoziției* undea la înțelegerea capitalului strein și la stabilizarea și devaluarea valutei țării. A trebuit să se ducă o luptă îndelungată până când *partidul liberal se atătură păreri a doua și își însuși ideea stabilizării*. Alunci opoziția care vroia să și utilizeze ea programul, a intrat în activitate.

E vorba de abilitatea lui Vintilă Brătianu, de a trece peste toate aceste contraziceri. Marea împrumut s'a hotărât în principiu și stabilizarea valutei îi va putea urma la câteva luni după aceea. Financiarii experți din Franța și Anglia au fost în țară pentru a cunoaște situația la fața locului și după multe

cerceări au iscălit convenția prealabilă a împrumutului stabilizării.

Ca un rezumat al celor petrecute până acum la București, ziarul după ce se întreabă: **CE S'A ÎNCHIEIAT ACUM LA BUCUREȘTI?** — dă următorul răspuns:

„Un protocol asupra modalităților viitorului împrumut și viitoarei stabilizării. Nu s'au fixat însă nici mărimea exactă a împrumutului, nici dobânzile și nici cursul stabilizării. Toate acestea au rămas să fie rezolvate la o dată mai târzie”.

Ziarul, care face constatările de mai sus este un ziar strein. Nu face așadar parte nici din „numita” presă și nici din cea a „bolșevicului de Maniu”.

Cu toate acestea observațiile ziarului nu se apropie și nu se aseamănă de loc cu născocitele reclame umflate, pe cari presa liberală le ridică în jurul împrumutului.

Nu crede cumva d-l Vintilă că afurisenile Sf. Sinod, ar trebui transmise până la Praga?

BEREZINA

Odată la un banchet, pe când d-l dr. N. Lupu era animatorul partidului național-țărănist l-a comparat pe d-l Iuliu Maniu cu generalul Kutusoff acel faimos comandant al armatelor rusești în contra invaziei lui Napoleon.

Am citit nu odată romanul lui Leon Tolstoi „Războiul și Pace”, iar eroii romanului istoric al campaniei franceze în Rusia, mi-au devenit familiari, trăiam cu ei, la fiecare, lectură, marea epopee. Mărturisesc, o simpatie nealterată pentru generalul care opunea geniului vjeliios al lui Napoleon, înțelepciunea pământului. Neputând rezista puhoiului de energie ce invadea stepea rusească, Kutusoff se ralia cu natura, lăsa forța omenească a năvălitorului să se lupte cu imensitatea covârșitoare a firii. Pe când ceilalți strategii ruși dumicau planuri de rezistență, combinau mișcări tactice, Kutusoff așipea cu gândul dus departe până la marginile Uralului, iar când trebuia să holă-rască asupra planurilor de luptă, răspundea impasibil ca și înținderile vaste ale stepei: „ne retragem”. Puhoiul armatei năvălitoare înainte, dar bucuriei a-mejitoare a primelor zile de facilă victorie, urmă îngrijorarea, prefață deprimantă a fricii. Și după Moscova cu spectaculosul incendiului, Napoleon luă formula lui Kutusoff: „ne retragem”. Atunci bătrânul general tresări ca și când ar fi dat o energică poruncă duhul pământului rusesc. „Și pe urma mării armate, pe urma victorioasei armate franceze au început să patrulzeze soțiile de cazaci și haitele de lupi. Liniștit Kutusoff aștepta Berezina. Și acolo a fost definitiv distrusă și marea

armată și prestigiul de legendă al lui Napoleon.

Tactica d-lui Iuliu Maniu a fost atunci admirabil definită prin comparație cu generalul Kutusoff.

Departa de noi gândul de glumă și nu vom compara pe bietul fanatic, prizonier al unei amăgitoare himere pe d-l Vintilă Brătianu cu Napoleon invadând, violentând, cu geniu și amploare, stepea imensei popularități național-țărăniste, dar teribila tenacitate a unei politici economice temerare și absurde, dusă cu o perzistență, cu o voință de afirmare uimitoare, o putem compara cu marea campanie a dezastruoasei epopei. După zece ani de înaintare sub steagurile falfăitoare ale principiului „prin noi înșine”, d-l Vintilă Brătianu cunoaște toată drama unei precipitate retrageri sub neîndurata biciuire a revanșei finanței internaționale pe care a înfruntat-o, ne mărturisim admirația, cu toată bravura inconștienței. Sesiunea extraordinară a parlamentului este doar Berezina politice d-lui Vintilă Brătianu și totuși în loc să apară armata lui Kutusoff, nimic nu se mișcă; liniștit omul lui „prin noi înșine” își poate mistui înfrângerea.

Imaginați-vă ce ar fi fost ședințele parlamentului sub nemiloasa și continua execuție a național-țărăniștilor. Pe rând, ore întregi, d-nii Iuliu Maniu, I. Mihalache, Vaida-Voevod, Virgil Madgearu, Mihai Popovici, Grigore Iunian, Ed. Mirto etc, analizând condițiile împrumutului, făcând istoricul politice economice falite, abandonarea în condiții dezastruoase a nefastului principiu, „prin noi înșine”. Și răspunsurile încurcate ale d-lui Vintilă Brătianu cu explicații prelungi, fără linie logică, apelurile la patriotism alternând cu afurisirile, toată postura dramatică a unui voluntar înfrânt și umilit sub revanșa neîndurată a celor ce au profetizat dezastrul! Iar într'un colț, pitulat, vrând să se facă mic, invizibil, Victor Gainațos (zis și Antonescu) găfâind cu teamă așteptând să treacă furtuna, să se poată strecura neflocăit.

Nu mai citind „Turtucaia economică” a d-lui Virgil Madgearu îți poți da seama ce moment tactic, ce împrejurări formidabile se oferă național-țărăniștilor când d-l Vintilă Brătianu înfrânt, cu toate principiile abandonate în retragere, trece simbolic Berezina.

Fiecare din conducătorii partidului național-țărănist să aibă tăria de a face o examinare a situației și să măsoare ce serviciu imens fac în aceste zile d-lui Vintilă Brătianu.

În ceasul hotărâtor, convențiile vor fi votate prin aclamații, nimeni nu va turbura trecerea Berezinei.

Kutusoff șarja la Berezina, cu soțiile de cazaci marea armată a lui Napoleon.

„Curentul”.

Pamfil Șeicaru.

Renumitul șampion francez Gai Ray în greutate de 65 kg. provoacă pe adversarul său Kálmán Márton profesor de Box și șampion Boxier din Brașov, în greutate de 64 kg.

Matchul de Box se ține pentru titlul de șampion din România, în greutate mijlocie I.

Informații

Recoltă mănoasă. Ni se scrie din părțile Torontalului jugoslav, că recolta grâului a fost în acest an atât de mănoasă, cantitativ și calitativ, încât de un veac nu s'a mai pomenit atâta bogăție. În unele localități din părțile Panciovei, unde în ani de recoltă normală se strângeau numai câte 6—8 măji de jugăr, acum se culeg câte 18—20 măji de grâu la jugăr. Pe cât de mănoasă este însă recolta grâului, pe atât de slabă se arată starea porumbului din cauza secetei.

Cercul studentesc „Țara Bârsei”, secția București, aranjează o serbare studentească pe Promenadă în ziua de 6 August a. c. (Schimbarea la față). Venitul acestei serbări va fi destinat întreținerii căminului „Țării-Bârsei”, înființat nu de mult la București pentru studenții aparținători acestui cerc. Publicul brașovean este invitat să participe în număr cât mai mare, ajutând astfel cu prinosul său pe proprii săi fii.

Cununie Marți 31 Iulie a. c. va avea loc în Sibiu cununie religioasă a d-șoarei profesoare *Maria Smigheleschi* cu d-l avocat *Octavian Hodârău*. Felicitări!

Succesul fără exemplul al caramelor cu lapte „Stollwerck” se datorește calității sale neatînse. 425 1—1

Instalație radiotelegrafică pe aeroplane.

Zborul generalului Nobile, ultimele sboruri peste Ocean și în general toate sborurile de mare distanță, au confirmat aceeași experiență, că succesul fiecărui zbor poate fi asigurat într-o anumită măsură prin modul eficace al instalației radiotelegrafice. Zborul reușit al aviatorilor italieni Del Prea și Ferrari, cari au trecut Atlanticul, este o nouă dovadă a acestei experiențe. Aeroplanul acestor aviatori a fost provăzut cu o modernă stațiune de radio, aviațică. Curentul necesar este produs de un generator dublu de construcție ușoară, care e pus în funcțiune de alice. Acest mic și ușor generator furnizează întreaga energie necesară transmisiunii și recepției, astfel că nu se mai necesită acumuletoarele de până acum. Aparatul de transmisiune este cu lampe și se folosește de unde de 300—1300 m.

Sfințirea drapelului organizației P. N. Ț. din Codlea.

Comitetul de organizație a P. N. Ț. din Codlea a fixat sfințirea drapelului pe ziua de **Duminică 29 Iulie 1928**, în biserică din loc cu următorul:

PROGRAM:

1. La orele 12^{1/2} adunarea în Piață.
 2. La orele 1 sfințirea drapelului în biserică.
 3. Serbarea la verdeață până la orele 7 seara, unde va distru publicul fanfara din loc.
- Rândurile de mai sus în loc de orice invitație către toți bunii prietini ai organizației P. N. Ț. din Brașov și comunitățile din jur.
- Comitetul.

„CARTEA ROMÂNEASCĂ” S. A.

Sucursala Brașov.

Strada Porții No. 11.

Librărie, Papetărie, Depozit de Hârtie. — Articole de Pictură. — Articole Fotografice. — Gramofone „His Master's Voice” și „Columbia”.

PREȚURILE CELE MAI EFTINE.